

en schrijft in te Tongeren bij V. COLLEÉ, uitgever en eigenaar van dit blad.

De **POSTRIJDER** verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags. De toezendingen van brieven, geld of aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever **Groote-Markt, n° 37-39, Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement.

3 maal per week 6 fr. 'sjaar
2 » » » 5 fr. »
1 » » » 4 fr. »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikelen, vooraan of binnen in het blad: 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 24 SEPTEMBER 1907.

OVER HUISHOUDING. DOCHTEROPVOEDING.

Dat is uitgevaakt: de vrouwen
Houden razend veel van trouwen?
Nog geen achtien jaar out,
Of zij warden reeds binnawd,
Dat geen man meer op zal dagen,
Die hen komt ten huwelijk vragen,
Daarom zijn zij dan ook ziek
En zoo vaak melancholiek

Is het daarom voor trouwlustigen genoeg
maar blindelings en goedsmoeds aan den
ersten den beste over te geven en Godswater
ter Godsakker te laten loopen? Bijlange niet,
et huwelijk is geen zaakje, dat men voor den
iddag onder een bittertje of 's namiddag op
in kofliëpartij of op een kermisbal afdoet.
Bruit en bruidgom, eenmaal getrouwd, zijn
een stuk huisraad, dat men naar den lomderd
rengt of den rommelzolder werpt, als men
kander moede is.

Te recht zong dan de oude volksdichter:

Daar hangt zooveel aan, wat men kiest:
Want zoo men in de keus verliest,
En dan men slaat een blinden slag,
Die niemand niet herdooen en mag,
Gij zijt gewis uw voordeel kwijt,
Het kiezen geldt voor allen tijd.

Moeders, leert dan uw dochters, niet tot te
erk gaan uit haar oogen zien en in de gewich-
teste zaak van haar leven *redelijk* en *christelijk*
werk gaan. Leer haar dat een godsdienstig
chterschap, werkzaam en spaarzaam jong-
g, zonder fortuin meer waard is dan honderd
onkers en vleiers met schoone fijne manieren
zeer uitgelezen gezicht dat nog veelal bedrie-
lijk is.

Moeders, d'ondervinding met de jaren zijn u
geven om uw dochter in te lichten en te hel-
nen in de keuze van hunnen levensstaat. Leert
in zich niet te laten medeslepen door den
ersten indruk, die een persoon op hen maakt,
sch door een oogenblikkelijke opwelling of
artstocht.

Dwaas voorwaar moet men het heeten: zich
voor altijd voor eeuwig aan iemand verbinden
nder hem te kennen, zonder te onderzoeken,
nder het voor en het tegen te overwegen?
Geluk van gansch een leven, zegge van gansch
ene familie staat op het spel.

Besluit: Alvorens zich voor altijd te binden,
oet men eerst zich ten minste zevenmaal be-
nken. Want:

Eerst gedaan en dan bedacht,
Heeft menig in verdriet gebracht.

Waar is de schuldige.

Het gebeurde in de rechtzaal van het hof
an assisen in een departementshoofstad nabij
arijs.

Emile Gaudot, oud 17 jaar, die reeds een
eel strafregister bij de justitie had staan,
ond terecht wegens moord op een oude vrouw,
osine Ménié, die hij van 40 sous (een gulden)
ad beroofd. Gaudot bekende alles met de
rootste brutaliteit. «Ik geef er evenveel om als
en visch om een appel,» had hij gezegd, en
oen de president hem vroeg, of hij Rosine wel
of gedood hebben, als hij geweten dat ze niet
niet bezat, antwoordde hij: «Nu, dat weet ik
iet! Wat raakt het me, een oude karkas meer
minder. Ik werk tot elken prijs.»

«Uw schaamteloosheid zou een kanibaal doen
valgen!» riep de president uit «In welke
choof van schande hebt gij al die verdorven-
heid geleerd?»

«Dat komt zoo van zelf, mijnheer de presi-
ent.»

Mr. Saint-Appert, advocaat van beklagde,
reeg nu het woord.

«Mijne heeren,» begon hij, mijne taak is
eer eenvoudig, daar de beschuldigde alles
eef bekend. Ik behoef hem niet te verdedigen,
aar ik voor hem geen barmhartigheid zie. Ik
al dan ook kort zijn.

«Maar als de justitie hem rekenschap vraagt
an zijne misdaad, dan zult gij mij veroorloven
n mijne beurt de justitie rekenschap te vragen
an haar vonnis.»

«Hoe zal het luiden? Ik weet het niet. Maar
oe het ook uitvalle, den is er hier, die schul-
diger is dan de schuldige zelf. Dien schuldige,
k wijs ik hem aan: of liever, die schuldigen
laag ik aan: dat zijt gij, mijne heeren, die
de maatschappij vertegenwoordigt, die maat-
schappij, welke zich gedwongen ziet de misda-
den te straffen, welke hare zorgeloosheid en
erdorvenheid niet hebben weten te voorko-
nen.»

«Daar aan den muur voor mij, zie ik en
begroet ik Christus aan het kruis. Hij is hier in
uwe rechtzaal, daar waar gij den misdadiger
voor uwe halie daagt. Waarom is Hij niet in
de school, daar waar gij het kind roept, om te
onderwijzen? Waarom straft gij onder Gods
oog, wanneer gij de zielan vormt buiten Hem?
En waarom moet Gaudot den God van Golgotha
hier voor de eerste maal ontmoeten? Waarom
heeft hij Hem niet ontmoet voor de banken
zijner school? Dan zou hij zon'er twijfel de
bank der schande hebben vermeden, waarop
hij thans gezeten is.»

«Wie heeft hem gezegd, dat er een God is,
een toekomstige gerechtigheid? Wie heeft hem
gesproken over zijne ziel, over de plichten
jegens zijnen naaste, over de broederliefde?
Wanneer heeft men hem het goddelijk gebod
geleerd: Gij zult niet doodslaan?»

«Men heeft deze ziel overgelaten aan hare
booze driften. Dit kind heeft geleefd als een
wild dier in de woestijn, alleen in deze maat-
schappij, die nu den tigger gaat doodden, terwijl
zij op het geschikte oogenblik zijne nagels had
moeten afwetten, zijne bloeddorstigheid weg-
nemen.»

Gaudot hoort dit prachtig en voor hem zoo
vre md pleidoi met verstomming, met zekeren
triumf aan, en een glans van voldoening lichte
in zijne oogen, toen de heer Saint-Appert ein-
digde met den uitroep:

«Ja, mijne heeren, u beschuldig ik: u be-
schaafden, die slechts barbaren zijt: u, zeden-
meesters, die de groote troer roert ten bate van
godloochening en zedenbedervende lectuur....
En gij verbaast u, dat men u antwoordt met
misdad en verdorvenheid?»

«Veroordeelt mijn cliënt; dat is uw recht.
«Maar ik beschuldig u, en dat is mijn plicht.»
De advocaat ging zitten. Een donderend
applaus deed de zaal daveren, doch de presi-
dent maakte er onmiddellijk een einde aan.

De jury-leden zonderden zich ter beraadsla-
ging af en keerden terug met een schuldigver-
klaring.

De zeventienjarige moordenaar werd ter dood
veroordeeld.

«God zal recht doen over de rechtters!» riep
mr. Saint-Appert uit, staande en op het kruis-
beeld wijzende.

Sinds eenige jaren heeft men in de recht-
zaalen het kruisbeeld doen wegnemen. Een ver-
oordeelde zal dan den Godmensch voor het
eerst aanschouwen in het laatst en onherroep-
elijk vonnis der eeuwigheid.

LIED VAN DEN BOERENKNECHT.

Ik kreeg van mijn ouders
Van ieder mijn part:
Van vader mijn schouders,
Van moeder mijn hart.
Ik vrocht om mijn stuiten
Met zuster en broer:
Ik ben van den buiten,
Ik ben van den boer!

Bij d'eigensten pachter
Eerst koster, dan knecht.
Mijn klakke van achter,
Mijn hoofd immer recht:
Zoo dien ik om mijn duiten
Ik ben van den buiten,
Ik ben van den boer!

Ik zout en ik zaaie,
Ik eg en ik ploeg:
Ik mest en ik maaisie,
Ik zweet en ik zwoeg:
Ik klets op de kluiten
En glets op de moer:
Ik ben van den buiten,
Ik ben van den boer!

En hebben de zeisens
Gezinderezend,
De mallende meissens
De wagen gepint,
Dan zit te fluiten
Van hoven op 't vloer:
Ik ben van den buiten,
Ik ben van den boer!

Stads- & Provincienieuws

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG
17 OKTOBER.

RYCKHOVEN. — Het 3jarig zontje van Jans
W. viel over een pot met kokend water. Het
arme kind kreeg den inhoud over het lijf en
bekwam erge brandwonden. Toen de moeder

het knaapie vond liggen viel zij in zwijm. Moeder
en kind moesten door een geneesheer verz-
zorgd worden, die het knaapie hoopt te redden.

GORTENBOSCH. — H. Jeuris, jonkman, land-
houwer te Alken, reed met eene kar van twee
paarden naar Cosen. Hij viel van het paard en
bleef in de kettingen hangen. Hij werd 200 me-
ters ver megesleept en overleed weldra in de
schriklijkste pijn. Hij was 50 jaar oud. De
ongelukkige had nog 500 fr. op zak.

EMAEL. — De missionaris Hubert Moris, zal
zich op 3 oktober ingeschepen voor de missies
van Kwango (Congo.)

HERCK-DE-STAD. — KIND VERBRAND. — Een
vreesselijk ongeluk is vrijdag voormiddag hier
voorgevallen. Het huisje van den genaamden
L. M. in Terbermen, is rond 9 ure ten gronde
afgebrand. Een kindje van 7 maanden, in een
stoeltje gezeten, is in de vlammen omgekomen.
Het verkoold lichaam werd slechts terugge-
vonden.

BASILIEK VAN KOEKELBERG. — De rondhalin-
gen in Limburg voor de Basiliek van Koekel-
berg in Limburg, heeft 17,230 fr. opgebracht.
De Basiliek zal 12 miljoen kosten.

Hollandsch Limburg.

HEERLEN. — HEILIGSCHENNIS. — In den
nacht van woensdag tot donderdag hebben
heiligschenners het groot kruis, in de Geer-
straat, afgebroken.

De krans die het kruisbeeld versierde, werd
op straat gevonden en het kruis zelf op den
Sintelberg, eene hoogte gevormd door assche
en sintels, voortkomende van smeltovens.

Een der armen was afgebroken, de andere
was sterk gebogen; denkelijk dat de heilig-
schenders ook gepoogd hebben hem af te bre-
ken.

Een eindje verder vond men het lijk van een
man die versikt was door den rook en de
gassen die uit de sintels, welke altijd blijven
smelen, opstijgen.

Het lijk was ook min of meer verschroid.
Het lijk werd herkend als zijnde dat van eenen
inwoner van Blerik-Mansbree, die geruimen tijd
in de mijn Oranje-Nassau werkzaam was ge-
weest. Daar hij sedert 8 dagen zonder werk was,
had zijn logementbaas hem weggezonden.

Woensdag avond werd hij in Heerlen gezien
in gezelschap van een Duitschen mijnwerker.
Deze is gekend maar niet gevonden.

Of nu de man, wiens lijk op den Sintelberg
gevonden werd, de of een der heiligschenders
is, weet men niet, maar de bevolking vermoedt
het.

Er moet meer dan een heiligschender zijn,
want het kruis was in ijzer en het stond met
den bovenarm in den grond geklant.

Op het lijk heeft men geene sporen van ge-
weld ondeckt.

ALLERLEI NIEUWS.

POLICIEHONDEN IN AMERIKA. — De policiekom-
missaris van New-York, M. Woods, die onlangs
Europa doorreide en in België kwam om den
dienst der policiehonden — die te Gent zoo
voorbeeldig is ingericht — te bestudeeren, kon-
digt aan dat hij ernstig het gebruik van die
vernuftige dieren zal invoeren, voor het
opsporen der misdadigers en overtreders,
vooral in den omtrek van New-York.

— MEESTERS IN DE KUNST. — De *Chronique*
zegt: de overwinnaar der notenkraakers is M.
Dupont van Gourdon. Hij kraakt er 2844 per
uur!!!

En de baas der patattenjassers is M. Clooks,
van Londen, die 14 kilogram aardappels schillen
kan, in 7 minuten!!!

Wie 't niet wil gelooven mag gaan kijken!
— De HEVIGSTE HOOFDPIJN wordt dadelijk
gestild door het volgende eenvoudige middelje:

Men snijde eene citroen in twee door en legge
de doorgesneden helften langs weerszijden
tegen het hoofd, en goed tegen de slapen ge-
drukt. Men binde er een spannenden doek rond
en na eenige minuten zal de pijn geweken zijn.

— HET LAND DER HAZELNOTEN. — Men vraagt
zich wel eens af van waar toch al die schoone
hazelnoten komen, welke wij in den handel
aantreffen.

Het zijn de Turksche landerijen aan den oever
der Zwarte Zee, rondom de oude stad Trape-
zunt, die als 't ware het land der hazelnoten zijn.

In die streek is de hazelnot eene voorname
vrucht waarmede vele menschen zich voeden.
Trapezunt voert er daarenboven nog jaarlijks
voor 4 miljoen franken uit. Er worden elk jaar
ongeveer 20 tot 25 miljoen kilogr. ontholsterde
hazelnoten verzonden.

— ZELFOFFERING. — De eerw. pater Gus,
Jesuit, die meer dan zestig jaren oud is en reeds
vijf jaren, van 1900 tot 1905, in Kongo heeft
verbleven, vertrekt opnieuw naar het Zwarte
Land, den 3 Oktober aanstaande.

't Is uit hoofde van ziekelijkheid dat hij in
Belgie is teruggekeerd en nauwelijks hersteld
verlangt hij niets vuriger dan opnieuw te ver-
trokken, om gansch zijn hart en al zijne krach-
ten aan de negers te wijden. Dat is een schoon-
voorbeeld van katholieke zelfopoffering.

— DE BRUSSELSCH E BRAND-
WEER bestaat uit 200 manschappen.
Uit het verslag dat is verschenen, ver-
neemt men dat de brandweer in het
afgelopen jaar 367 maal is opgeroepen,
zijnde 200 maal voor echte branden, 135
maal voor schouwbranden en 32 maal
zonder oorzaak. Het is in loop der maand
december dat de meeste branden zich
voordoen te Brussel. Daarna volgen
maart, april en januari.

Te Brussel ook breken de branden
zeldzamer uit 's nachts dan 's daags. Het
grootste aantal brak uit tusschen 7 e. 10
ure 's avonds.

In de « korte uurkens » tusschen mid-
dernaacht en 6 ure 's morgens, is het zel-
den dat eene brandramp zich voordoet
en wat den dag betreft waarop de meeste
branden ontstaan, dit is den maandag.

In 1906, brandde het 63 maal 's maand-
dags, 61 maal 's dindags, 56 maal 's zond-
dags en slechts 36 maal 's zaterdags.

BINNENLAND.

BRUSSEL.—AFBRAAK.—De afbraak der groote
hallen van het jubeljaarpark staat alweer aan
de orde van den dag. De koning heeft het
inzicht, de hallen die het park ontziere, te
doen afbreken en elders op te bouwen. Hij zou,
zegt men, ze willen doen overnemen door de
Stad Gent, voor hare tentoonstelling in 1913.

— Al de inwoners der huizen, begrepen tus-
schen de Noorderstatie en de Rogierstraat,
hebben bericht ontvangen, dat zij moeten ver-
huizen vóór den 1 Februari 1908. Rond Nieuw-
jaar 1908 zullen reeds al de gebouwen van aan
de Noorderstatie tot aan de twee bruggen, ver-
dwenen zijn.

— ONEERLIJKE SCHIPPERS. — Een naamloze
brief berichtte het parket van Brussel, dat
inwoners van Lembeq, Amerikaansch graan
lieten malen in de maaldrijven van Hal. Nijvel
en Brussel.

De brief voegde er bij dat men, zoo men de
herkomst van dit graan wilde opzoeken, aardige
dingen zou vernemen.

En de onderzoeksrechter Fromès, met de
zaak gelast, deed opzoekingen en vond bij
verscheidene inwoners van Lembeq zakken
van 50 of 100 kilos graan in groot aantal, alsme
grote hoeveelheden steenkool.

Het bleek uit de bekentenissen van die perso-
nen dat deze koopwaren hen waren ter hand
gesteld door voorbijvarende schippers, in ruil
voor spek, aardappelen en anderen waren, die
zij voor hun huishouden noodig hadden.

Die oneerlijke handel duurde reeds verschei-
den maanden, ten naedele der kooplied, voor
welke het graan en de kolen kestemd waren.

— Eene dame uit de Armand Steursstraat,
op reis gaande, had haar huis aan de bewaking
van eenen vertrouwdens persoon, dien men haar
had aanbevolen, opgedragen. Toen nu eene
meid uit de buurt zaterdag licht in huis zag,
ging zij, niet wetende dat de woning bewaakt
werd, de policie verwittigen. De agenten belden
en klopten, doch niemand opende. Dit sterkte
hun vermoeden dat er dieven in huis moesten
zijn en zij dachten het noodig eene ruit te ver-
brijzelen om binnen te komen. Het huis door-
zoekende vonden zij niets, dan ten slotte, buiten
het zoldervenster ziende, den waker, die van
schrik op het dak was gevluht.

AARSCHOT. — Te Siechem, in eene herberg,
had een twist plaats tusschen boeren en twee
vreemdelingen. Een der Siechemnaars, zekere
Delleur, verliet de herberg, gevolgd door de
twee vreemdelingen. Wat gebeurde er buiten?
Men weet het niet, doch andere verbruikers,
die buiten kwamen, hoorden gekerm opgaan en
nader gekomen zijnde, vonden zij Delleur liggen
in eenen bloedplas. Hij had twee dolksteken
ontvangen. De gendarmerie zocht de twee
vreemdelingen op en een hunner werd aange-
houden en naar Leuven gebracht. Het is zekere